

fræntes i Afdagen til at erholde Kjøb-
spise". Det er efter vor Mening indlysende,
at det usikre Standpunkt, paa hvilket Videnskabten
staar med Hensyn til det her omhandlede Spørgs-
maal, udsætter Befolkningen for, at den samme
Usikkerhed vilde gjøre sig gjældende hos Dyr-
lægerne, saa at den ene vilde tillade hvad den an-
den forbød. Men selv om Justitsministeriet —
hvad der altid bliver et Spørgsmaal — maatte
kunne afhjælpe denne Usikkerhed for Dyr-
lægerens Vedkommende ved i en Instrux at fastsætte de
Regler, hvilke de havde at følge ved Besigtigelsen
og Attestens Udstedelse, saa vilde en saadan In-
strux ifølge det Oplyste dog ikke kunne bygges paa
noget sikkert videnskabeligt Grundlag, og saaledes
fåvne den sande Berettigelse, som et saadant alene
kunde give.

Uf disse Grunde foreslaa vi, at § 5
udgaar.

Erndelig formene vi, at Almindelig borgerlig
Straffelov af 10de Februar 1866 bør betragtes som
en sammenhængende Helhed, og at Harmonien imellem
dennes enkelte Bestemmelser vilde brydes ved uden
særlig Nødvendighed at stærpe enkelte af de i
disse foreskrevne Straffe, naar Lovgivningen lei-
lighedsvis kommer til at beskæftige sig med For-
hold, der berøres af Straffeloven. Vi
skjønne saa meget mindre, at en Nødvendighed
af den anførte Beskaffenhed foreligger i nær-
værende Tilfælde, som Regjeringen i sine oftere
nævnte Motiver med Hensyn til dette udtaler, at
Almindelig borgerlig Straffelov ikke kan siges at
frembyde nogen væsentlig Lakune, som trænger til
Udfyldning. Hertil kommer endnu, at vi anse et
virksomt Tilfyn, hvor et saadant er fornødent, for
langt mere tjenligt til Retsvæsenets Opnaaelse end
stærpede Straffebestemmelser.

Disse Betragtninger have ført os til at fore-
slaa, at de i Lovforslaget indeholdte Straffebestem-
melser udgaar, hvorved det bliver ufornødent for
os at komme ind paa en nærmere Omtale af En-
keltighederne i disse.

Med Hensyn til vore øvrige Vædringsfor-
slag forbeholde vi os mundtlig at begrunde
disse.

Et andet Mindretal, bestaaende af Koch,
Steffensen og Stürup, kan ikke anbefale paa
en saa gennemgribende Maade, som foreslaaet af
det første Mindretal, at omdanne det af Regje-
ringen forelagte og tidligere i alt Væsentligt
af det andet Thing billigede Lovforslag. Vi
finde det foreliggende Lovforslag i det Hele
tilstrækkelig begrundet i den Træng, der umis-
kjendelig er tilstede til paa en virksommere
Maade end hidtil at søge særlig den mindre be-
mlede Del af Befolkningen, der i Reglen er

henvist til Indkjøb i Smaat, beskyttet imod den
Fare, for hvilken dens Sundhed er udsat ved For-
falskning og Forringelse af Næringsmidler og imod
de Bedragerier, der ofte finde Sted ved disses
Salg. Vi billige ogsaa i Almindelighed
den Vei, som Lovforslaget er slaaet ind paa
for at opnaa dette Resultat, og kan derfor i det
Hele slutte os til Lovforslaget. Vi formene
endog at burde anbefale, foruden en min-
dre væsentlig Forøgelse af Antallet af de Nærings-
midler, der bør være Gjenstand for Politiets sær-
lige Opmærksomhed, at lade det stadige og stær-
pe Tilfyn fra Politiets Side foregaa paa et
større Omraade end foreslaaet, og til dette Die-
med at ansætte dertil antagne sagkyndige Mænd i
alle Kjøbstæder og Handelspladse med over 3,000
Indbyggere — (efter sidste Folketælling er for-
uden Kjøbenhavn disses Antal 30) —, idet
man ellers udsætter sig for, at en ufors-
holdsmæssig stor Del af Befolkningen ikke
kommer til at nyde Godt af den ved Lovforslaget
tilsigtede Beskyttelse. Paa den anden Side kunne
vi ikke tiltræde det af det første Mindretal stillede
Forlag, hvorefter det skulde tillades enhver Kom-
mune uden Hensyn til dens Størrelse paa egen
Befolkning at give det udøvende Politiet den for-
nødne, sagkyndige Medhjælp; thi, bortset fra, at
hertil ikke behøves Hjemmel i nogen ny Lov,
ialtsald for Kjøbstadkommunernes Vedkommende, og
at det udenfor de større Kjøbstæder og Handels-
pladse i Reglen vil være umuligt at finde hertil
egnede Personer, maa den hele Lovudkastet foreslaaede
Foranstaltning antages at blive af Interesse og
til Gavn ikke blot for den enkelte Kjøbstad og
Handelsplads, hvor en saadan sagkyndig Medhjælp
gives Politiet, men tillige for de tilgrændsende
Landkommuner, som deraf forsynes med en stor
Del af de i Lovforslaget særlig nævnte Nærings-
midler, og det er derfor kun billigt, at Omkost-
ningerne med Foranstaltningen afholdes paa den
i Lovforslagets § 2 angivne Maade.

Med Hensyn til det i Lovforslagets § 4 om-
handlede kemiske Laboratorium da ere vi enige
i, at dette for at virke paa fyldestgjørende
Maade, bør stilles i et nærmere embedsmæssigt
Forhold til de stedbige Undersøgere, og vi
tiltræde derfor det i denne Retning gaaende
Vædringsforslag. Vi nære nogen Tvivl
om, hvorvidt eet saadant Laboratorium i Kjøben-
havn vil være tilstrækkelig til at foretage alle de
Undersøgelser, som fra Landets samtlige Juris-
diktioner maatte blive forlangte af dette. Et La-
boratorium ikke ved Siden af at foretage de rets-
lige Undersøgelser kan, som af det første Mindretal
foreslaaet, tages i Brug af Private, anse vi hæ-
vet over Tvivl, og allerede af denne Grund maa
vi fravaade Vedtagelsen af Hvertallets hertil sigtende
Vædringsforslag.

Sigesaalidt kunne vi anbefale at lade Lov-
forslagets § 5 udgaar. De Indvendinger, som det